

200704517/1.

Datum uitspraak: 16 augustus 2007

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

**de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,**

**tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/20818 en 07/20817 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Groningen, van 25 juni 2007 in het geding tussen:**

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 18 mei 2007 heeft appellant (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 25 juni 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 2 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 10 juli 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In grief 1 klaagt de staatssecretaris dat, samengevat weergegeven, de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat sprake is van een relevante wijziging van het recht en dat de staatssecretaris de aanvraag derhalve ten onrechte met toepassing van artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) heeft afgewezen. Hij voert hiertoe aan dat volgens het van toepassing zijnde beleid, zowel ten tijde van de afwijzing van de eerste asielaanvraag van de vreemdeling als ten tijde van het besluit van 18 mei 2007 waarbij de opvolgende asielaanvraag is afgewezen, het bestaan van een contra-indicatie aan het verlenen van een verblijfsvergunning op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) in de weg stond.

2.1.1. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (onder meer de uitspraak van 13 juli 2006 in zaak no. 200506456/1; JV 2006/397) vloeit voort dat, indien na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbare beslissing wordt genomen, voorshands moet worden aangenomen dat het in die uitspraak uiteengezette beoordelingskader in de weg staat aan een rechterlijke toetsing van dat besluit, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Dit is slechts anders, indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en

omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 tegen Nederland; JV 1998/45) voordoen.

2.1.2. Bij besluit van 6 maart 2006 is een eerdere aanvraag van de vreemdeling om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Dit besluit is met de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 22 september 2006 in rechte onaantastbaar geworden. In die uitspraak is, onder verwijzing naar de paragrafen C1/5.13.2 en B1/2.2.4 (zoals die ten tijd van belang luidden) van de Vreemdelingen-circulaire 2000 (hierna: de Vc 2000), ten aanzien van het beroep van de vreemdeling op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 overwogen dat geen grond bestaat voor het oordeel dat de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) zich niet op het standpunt kon stellen dat de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde en dat hij in redelijkheid heeft kunnen komen tot het oordeel om geen gebruik te maken van zijn afwijkingsbevoegdheid. Daartegen is de vreemdeling niet opgekomen, zodat in rechte vaststaat dat hij destijds niet in aanmerking kwam voor een vergunning op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 omdat sprake was van een contra-indicatie.

2.1.3. Aan zijn aanvraag van 11 mei 2007 om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen heeft de vreemdeling ten grondslag gelegd dat de staatssecretaris heeft besloten een beleid van categoriale bescherming voor asielzoekers uit Centraal-Irak in te stellen, hetgeen volgens hem een voor hem relevante wijziging van het recht inhoudt.

2.1.4. De voorzieningenrechter heeft overwogen dat, nu het beleid van categoriale bescherming voor asielzoekers uit Centraal-Irak met ingang van 2 april 2007 in werking is getreden, sprake is van een wijziging van het recht ten opzichte van de eerste aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd van de vreemdeling. De voorzieningenrechter heeft op grond hiervan geconcludeerd dat de staatssecretaris de aanvraag ten onrechte met toepassing van artikel 4:6 van de Awb heeft afgewezen.

Door aldus te overwegen heeft de voorzieningenrechter niet onderkend dat het beleid inzake contra-indicaties dat de staatssecretaris voert bij de toepassing van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000, neergelegd in (thans) paragraaf C2/5 in samenhang met C4/3.11.2 en B1/4.4.1 van de Vc 2000, en waaraan de minister in het besluit van 6 maart 2006 heeft getoetst, sindsdien niet in voor de vreemdeling relevante zin is gewijzigd. Gelet daarop is geen sprake van een voor hem relevante wijziging van het recht.

De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Gelet hierop behoeft grief 2 geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling dat nu zich geen relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan en de

vreemdeling in de bestuurlijke fase geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden heeft aangevoerd, de motivering van het besluit van 18 mei 2007 en de wijze waarop dat besluit tot stand is gekomen niet door de bestuursrechter kunnen worden getoetst. De Afdeling zal het bij de rechtbank ingestelde beroep derhalve ongegrond verklaren.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 25 juni 2007 in zaak no. AWB 07/20817;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, Voorzitter, en mr. R. van der Spoel en mr. C.H.M. van Altena, Leden, in tegenwoordigheid van mr. Z.N. Kammeraat, ambtenaar van Staat.

w.g. Troostwijk
Voorzitter

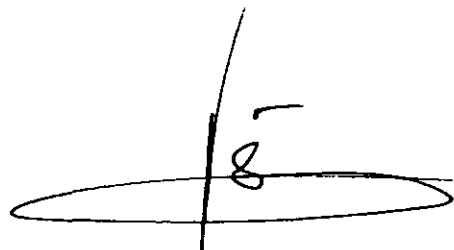
w.g. Kammeraat
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 16 augustus 2007

295.

Verzonden: 16 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

AFSCHRIFT

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Rechtszittingsplaats Groningen

Sector Bestuursrecht

Vreemdelingenkamer

Voorzieningenrechter

Zaaknummers: Awb 07/20818 (voorlopige voorziening)

Awb 07/20817 (beroep)

Uitspraak in het geschil tussen

geboren op :

van Iraakse nationaliteit,

V-number:

verzoeker,

gemachtigde: mr. I.M. Zuidhoek, advocaat te Groningen,

en

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE.

(Immigratie- en Naturalisatiedienst).

te 's-Gravenhage,

verweerder.

vertegenwoordigd door mr. S. Raterink, ambtenaar ten departemente.

IND	klasse:	
	Dossiernr:	
	ULAD ontvangsdatum:	
ingen	Besl.nr:	
IND	ontvangen	26 JUN 2007
	datum:	ent
INDIS	datum:	ent

1. Ontstaan en loop van het geschil

1.1. Op 11 mei 2007 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 18 mei 2007 afwijzend op de aanvraag beslist.

1.2. Bij beroepsschrift van 18 mei 2007 heeft verzoeker hier tegen beroep ingesteld. Dit beroep is geregistreerd onder Awb 07/20817. Verzoeker is medegedeeld dat hij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten.

1.3. Bij verzoekschrift van 18 mei 2007 heeft verzoeker de voorzieningenrechter verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist. Bij brief van 25 mei 2007 zijn de gronden van het verzoek ingediend.

1.4. Het verzoek is behandeld ter openbare zitting van 1 juni 2007. Verzoeker is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

1.5. Bij schrijven van 5 juni 2007 heeft de gemachtigde van verzoeker de voorzieningenrechter van de rechtbank verzocht om heropening van het onderzoek van 1 juni 2007. Ter ondersteuning van dat verzoek heeft zij gewezen op het Wijzigingsbesluit

Zaaknummers: Awb 07/20818, Awb 07/20817

blad 2

Vreemdelingendecirculaire (WBV) 2007/9, gepubliceerd in de Staatscourant van 29 mei 2007, waarin is opgenomen dat het beleid van categoriale bescherming voor personen afkomstig uit Centraal-Irak met ingang van 2 april 2007 opnieuw is ingevoerd.

1.6. Bij beslissing van 6 juni 2007 (Awb 07/20818 en 07/20817) heeft de voorzieningenrechter van deze rechtbank het onderzoek ingevolge artikel 8:68, eerste lid en 8:84, vierde lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) heropend. Verweerder is in de gelegenheid gesteld uiterlijk op 8 juni 2007 te reageren op de brief van de gemachtigde van verzoeker van 5 juni 2007 en de daarbij gevoegde stukken.

1.7. Bij brief van 6 juni 2007, ingekomen bij de rechtbank op 11 juni 2007, heeft verweerder zijn schriftelijke reactie aan de rechtbank doen toekomen. Bij brief van 18 juni 2007 heeft verzoekers gemachtigde op de schriftelijke reactie van verweerder nader gereageerd. Zowel verweerder als verzoeker hebben de voorzieningenrechter van deze rechtbank bij brieven van respectievelijk 18 juni 2007 en 20 juni 2007 toestemming verleend het onderzoek ter zitting ex artikel 8:57 Awb achterwege te laten.

2. Rechtsoverwegingen

2.1. Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

De voorzieningenrechter kan, indien hij van oordeel is dat na de zitting bedoeld in artikel 8:83, eerste lid, Awb, nader onderzoek redelijkerwijs niet bij kan dragen aan de beoordeling van de zaak, op grond van artikel 8:86, eerste lid, Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Partijen zijn bij de uitnodiging voor de zitting op deze bevoegdheid gewezen.

Feiten en standpunten van partijen

2.2. Verzoeker heeft ten tijde van het destijds gevoerde beleid van categoriale bescherming voor asielzoekers afkomstig uit Centraal-Irak eerder, te weten op 5 mei 2003, een aanvraag ingediend om toelating als vluchteling. Bij beschikking van 6 maart 2006 is deze aanvraag niet ingewilligd. Deze rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, heeft bij uitspraak van 22 september 2006 (Awb 06/17064) het hier tegen gericht beroep van 5 april 2006 ongegrond verklaard. Daarmee heeft de beslissing op de aanvraag van 5 mei 2003 formele rechtskracht gekregen. Vervolgens heeft verzoeker op 11 mei 2007 wederom een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, welke aanvraag bij beschikking van 18 mei 2007 is afgewezen. Laatstgemelde beschikking ligt thans ter beoordeling voor.

2.3. Verzoeker heeft in het kader van zijn, thans aan de orde zijnde, aanvraag van 11 mei 2007 een beroep gedaan op het aangekondigde beleid tot het voeren van een beleid van categoriale bescherming voor asielzoekers afkomstig uit Centraal-Irak. Voorts heeft verzoeker verwezen naar de generaal pardonregeling.

Verzoeker heeft in het nader gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden nog naar voren gebracht dat in Irak een oorlog heerst en dat aldaar nog veel problemen zijn. Voorts heeft hij verklaard dat hij niet naar Irak terug kan keren. Verder heeft hij naar voren gebracht dat hij al gedurende een periode van een jaar vrijwilligerswerk verricht en dat hij niemand iets heeft aangedaan.

2.4. Verweerder heeft de aanvraag met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, Awb, afgewezen. Verweerder heeft daartoe overwogen dat verzoeker ter ondersteuning van zijn aanvraag geen nieuwe documenten heeft overgelegd. Voorts kan hetgeen verzoeker heeft aangevoerd niet worden aangemerkt als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in de zin van hoofdstuk C14/5.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000). Met betrekking tot het beroep van verzoeker op het nieuw beleid voor Centraal-Irak heeft verweerder overwogen dat verzoeker niet valt onder de categorie asielzoekers wiens aanvraag wordt aangehouden in afwachting van het instellen van het categoriaal beschermingsbeleid als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Uit het Uittreksel Justitiële Documentatie, van 11 mei 2007 is gebleken dat verzoeker een transactie heeft aanvaard ter zake van overtreding van artikel 138, eerste lid, Wetboek van Strafrecht. Verweerder heeft in dit verband verwezen naar de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 22 september 2006. Met deze uitspraak is in rechte komen vast te staan dat in de beschikking van 6 maart 2006 terecht toepassing is gegeven aan artikel 31, tweede lid, aanhef en onder k, Vw 2000 en hoofdstuk C1/5.13.2 Vc 2000. Verder heeft verweerder overwogen dat verzoeker tijdens de onderhavige procedure geen nieuwe feiten en omstandigheden heeft aangevoerd, die alsnog voldoende aanknopingspunten zouden kunnen bieden om het openbare ordeaspect buiten beschouwing te laten. Ten aanzien van het gestelde in de zienswijze heeft verweerder primair overwogen dat het beleid van categoriale bescherming ten tijde van het slaan van deze beschikking nog niet van kracht is, zodat momenteel niet aan dit beleid kan worden getoetst. Subsidiair heeft verweerder overwogen dat, indien het categoriaal beschermingsbeleid al van kracht zou zijn geweest, de stellingen van verzoeker in de zienswijze slechts een herhaling van zetten betekenen. Nu de thans ingebrachte verklaringen niet worden beschouwd als nieuwe feiten en omstandigheden, bestaat er geen aanleiding de aanvraag inhoudelijk te beoordelen.

2.5. Verzoeker heeft in de eerste plaats verwezen naar hetgeen hij eerder in de procedure heeft aangevoerd. Voorts heeft verzoeker gesteld dat hij zich niet kan vinden in het standpunt van verweerder dat niet getoetst kan worden aan het beleid van categoriale bescherming voor asielzoekers uit Centraal-Irak. Hij meent dat op dit moment er een beleid van categoriale bescherming van kracht is voor asielzoekers afkomstig uit Centraal- en Zuid-Irak. In dit verband verwijst hij naar tweemaal brieven van verweerder waaruit blijkt van het ingestelde beleid van categoriale bescherming. Verzoeker stelt dat het instellen van genoemd beleid een nieuwe omstandigheid is in de zin van artikel 4:6 Awb. Hij meent dat het openbare ordeaspect bij afweging van de belangen en gezien tegen de achtergrond van het instellen van het categoriaal beschermingsbeleid buiten beschouwing moet worden gelaten.

2.6. Verweerder heeft in zijn brief van 6 juni 2007 - zakelijk weergegeven - gesteld dat het feit dat er met ingang van 2 april 2007 een beleid van categoriale bescherming voor asielzoekers uit Centraal-Irak geldt, niet met zich brengt dat er sprake is van een wijziging van het recht. Verweerder acht daartoe redengevend dat in de vorige procedure er reeds sprake was van een categoriaal beschermingsbeleid voor asielzoekers uit Centraal-Irak. Er is sprake van een situatie waarin het categoriaal beschermingsbeleid weer in werking is

getreden, hetgeen betekent dat in dit geval geen sprake is van wijziging van het recht, nu hetzelfde recht van toepassing is als dat gold ten tijde van de eerdere afgewezen aanvraag. Voorts heeft verweerder gesteld dat ten aanzien van de contra-indicaties die kunnen worden tegengeworpen indien een beleid van categoriale bescherming wordt gevoerd, geen sprake is van gewijzigd beleid. Niet gebleken is dat ten aanzien van de in het eerdere besluit tegengeworpen contra-indicaties sprake is van nieuwe feiten of omstandigheden. Verweerder meent dat aan het beroep op artikel 4:84 Awb niet kan worden toegekomen.

2.7. Verzoeker heeft in zijn schrijven van 18 juni 2007 - zakelijk weergegeven - gesteld dat ten tijde van het beroep in de eerste procedure het beleid van categoriale bescherming inmiddels was afgeschaft. Voorts zijn de omstandigheden en aspecten van de contra-indicatie in de eerdere procedure weliswaar naar voren gebracht, doch de veronderstelling van verweerder dat toetsing aan die omstandigheden steeds dezelfde uitkomst zullen hebben is volgens verzoeker onjuist. Het ontbreken van gevaar voor recidive in samenhang met nadere bijzondere omstandigheden kan leiden tot het oordeel dat gebruik moet worden gemaakt van de inherente afwijkingsbevoegdheid. Verder meent verzoeker dat een afweging van belangen dient plaats te vinden tussen het belang van de Staat tot bescherming van de openbare orde en het belang van verzoeker bij zekerheid omtrent zijn verblijf en toegang tot voorzieningen. Niet gesteld kan worden dat verzoeker op dit moment nog steeds een gevaar voor de openbare orde vormt, gezien het ontbreken van recidive. Verzoeker is verstoken van voorzieningen en verzekeringen, terwijl hij uit de aard der zaak niet in zijn eigen onderhoud kan voorzien. Hij meent dat door blijvend het transactieaanbod aan hem tegen te werpen hij in een onmogelijke positie terecht komt, aangezien van hem niet verwacht wordt dat hij Nederland verlaat. Evenmin kan verzoeker worden uitgezet en ook heeft hij geen rechtmatig verblijf. Verzoeker is van mening dat na verloop van tijd een nieuwe belangenafweging dient plaats te vinden waarbij het tijdsverloop sedert de veroordeling en eventueel sinds de eerder gemaakte belangenafweging dient te worden meegenomen. Tot slot stelt verzoeker dat het beleid van verweerder, als bedoeld in paragraaf C1/5.13.2 Vc 2000, ten aanzien van verblijfsvergunningen asiel niet voorziet in het als contra-indicatie tegenwerpen van een aanvaard transactieaanbod.

Beoordeling van het verzoek

2.8. De voorzieningenrechter stelt vast dat verweerder bij WBV 2007/9 van 21 mei 2007, gepubliceerd in de Staatscourant van 29 mei 2007, nr. 100, p. 42, heeft besloten dat asielzoekers afkomstig uit Centraal-Irak, behoudens contra-indicaties, op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000 in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning. Voorts is daarin opgenomen dat het beleid van categoriale bescherming met ingang van 2 april 2007 van kracht is.

2.9. Op grond van het voorgaande dient te worden beoordeeld of de onderhavige aanvraag moet worden aangemerkt als herhaalde aanvraag, waarvoor het in de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) van 4 april 2003 in zaak nr. 200206882/1 (JV 2003, 219) uiteengezette toetsingskader geldt. Er is geen sprake van een herhaalde aanvraag, indien na de eerdere aanvraag sprake is geweest van een voor verzoeker relevante wijziging van het recht.

2.10. Nu, zoals in rechtsoverweging 2.8 is overwogen, het beleid van categoriale bescherming voor asielzoekers afkomstig uit Centraal-Irak met ingang van 2 april 2007, en derhalve vóór het indienen van de onderhavige aanvraag van 11 mei 2007, in werking is

getreden dient de aanvraag naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet te worden aangemerkt als een herhaalde aanvraag, doch als een eerste aanvraag. Als gevolg van de beslissing tot het instellen van genoemd categoriaal beschermingsbeleid is immers sprake van een wijziging van het recht, ten opzichte van de eerdere aanvraag om een verblijfsvergunning asiel van verzoeker. De voorzieningenrechter verwijst in dezen naar de uitspraken van de ABRS van 28 februari 2003 (JV 2003/143), 16 mei 2003 (JV 2003/292), 6 augustus 2003 (JV 2003/434), 8 september 2004 (200406210/1), 26 oktober 2005 (200507281/1) en 12 maart 2007 (JV 2007/214). De gemachtigde van verweerder heeft in zijn schrijven van 6 juni 2007 gesteld dat er in het onderhavige geval wel sprake is van een herhaalde aanvraag, omdat in de eerdere procedure van verzoeker reeds sprake was van een categoriaal beschermingsbeleid voor asielzoekers uit Centraal-Irak. De voorzieningenrechter volgt verweerder hierin niet. Nu er sprake is van een relevante wijziging van het recht is het beginsel dat de rechter niet opnieuw over dezelfde zaak oordeelt in zoverre het gaat om feiten waarmee het gewijzigde recht wordt ingeroepen, niet aan de orde. Derhalve dient het onderzoek niet te worden beperkt tot de vraag of sprake is van nieuwe feiten of veranderde omstandigheden.

2.11. Gelet op het voorgaande heeft verweerder de onderhavige aanvraag ten onrechte met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, Awb, afgewezen. Dit betekent dat de bestreden beschikking berust op een onjuiste wettelijke grondslag en dient te worden vernietigd wegens strijd met het bepaalde in de artikelen 3:46 en 4:6 Awb.

2.12. De voorzieningenrechter overweegt ten aanzien van de vraag of verweerder bij het nieuw te nemen besluit de door verzoeker aanvaarde transactie als contra-indicatie voor het verlenen van een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, onder d, Vw 2000 kan aanmerken – ter voorlichting van partijen – nog het volgende.

2.13. In hoofdstuk C1/5.13.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) is, voorzover hier van belang, bepaald dat "bij de beoordeling van de aanvraag mede wordt betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid. Op verschillende manieren kan duidelijk worden dat een asielzoeker een misdrijf heeft gepleegd, dat aanleiding kan zijn om de verblijfsvergunning te weigeren." In hoofdstuk C1/5.13.2 van de Vc 2000 is bepaald dat "bij de beslissing omtrent verlening van een verblijfsvergunning het beleid, zoals omschreven in B1/2.2.4 van de Vc 2000, van overeenkomstige toepassing is voorzover dit geen strijd oplevert met verdragsverplichtingen. Alleen veroordelingen wegens misdrijven worden tegengeworpen." In hoofdstuk B1/2.2.4 van de Vc 2000 is, voor zover hier van belang, verwezen naar artikel 3.77 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000), waarin is bepaald dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd kan worden afgewezen wegens gevaar voor de openbare orde indien "de vreemdeling terzake van een misdrijf is veroordeeld tot een onvoorwaardelijke gevangenisstraf of vrijheidsontnemende maatregel, tot een taakstraf of tot een onvoorwaardelijke geldboete, dan wel indien hij terzake van misdrijf een transactieaanbod heeft aanvaard".

2.14. De voorzieningenrechter acht dit beleid niet kennelijk onredelijk en evenmin in strijd met de wettelijke voorschriften.

2.15. De voorzieningenrechter stelt vast dat het in casu gaat om een verblijfsvergunning asiel, waarvan de inhoudelijke beoordeling is neergelegd in hoofdstuk C 1 van de Vc 2000. Weliswaar is in het van overeenkomstige toepassing verklaarde beleid terzake van reguliere

verblijfsvergunningen, zoals dit is neergelegd in hoofdstuk B1/2.2.4 van de Vc 2000, bepaald dat een aanvaard transactieaanbod terzake van een misdrijf als contra-indicatie kan worden tegengeworpen, doch dit laat onverlet dat in hoofdstuk C1/5.13.2 van de Vc 2000 ten aanzien van verblijfsvergunningen asiel uitdrukkelijk is vermeld dat uitsluitend veroordelingen wegens misdrijven worden tegengeworpen. De voorzieningenrechter begrijpt verweerders beleid inzake verblijfsvergunningen asiel aldus dat het reguliere beleid van overeenkomstige toepassing is, met dien verstande dat daarop expliciet een uitzondering is gemaakt, inhoudende dat in het geval van een misdrijf slechts een veroordeling wordt tegengeworpen. Derhalve voorziet verweerders beleid ten aanzien van verblijfsvergunningen asiel, anders dan het reguliere beleid, niet in het als contra-indicatie tegenwerpen van een aanvaard transactieaanbod.

2.16. Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat verweerder zijn beleid onjuist toepast indien verzoeker vanwege een aanvaard transactieaanbod terzake van een misdrijf niet in aanmerking wordt gebracht voor een verblijfsvergunning asiel, zoals bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d van de Vw 2000. Blijkens de uitspraak van de rechtbank van 23 februari 2006, AWB 05/10170, gepubliceerd op Rechtspraak.nl onder verwijzingsnummer LJN: AV2887 is deze uitleg ter zitting in dat geding ook door verweerder erkend.

2.17. Nu nader onderzoek naar het oordeel van de voorzieningenrechter redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, wordt het beroep met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, Awb gegrond verklaard.

2.18. Gegeven de beslissing in de hoofdzaak is er geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81 Awb.

2.19. In dit geval bestaat aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, Awb te veroordelen in de door verzoeker gemaakte proceskosten, zulks met inachtneming van het Besluit proceskosten bestuursrecht. De kosten zijn op voet van het bepaalde in het Besluit vastgesteld op € 966,- (1 punt voor het verzoekschrift, 1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1).

Zaaknummers: Awb 07/20818, Awb 07/20817

blad 7

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- verklaart het beroep, geregistreerd onder nummer Awb 07/20817, gegrond;
- vernietigt de bestreden beschikking van 18 mei 2007;
- bepaalt dat verweerder opnieuw op de aanvraag dient te beslissen, met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van verzoeker ad € 966,-, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze aan verzoeker dient te vergoeden;
- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening, geregistreerd onder nummer Awb 07/20818, af.

Aldus gegeven door mr. L.W. Janssen, voorzieningenrechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. E.A. Ruiter als griffier op 25 juni 2007.
De griffier was buiten staat de uitspraak te ondertekenen.

Tegen de uitspraak inzake het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

Tegen de uitspraak in de bodemzaak kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden op: 25 JUN 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

- 2 JUL 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Hoger Beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. D.W. Stevens
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de voorzieningenrechter 's-Gravenhage, zitting houdende te Groningen
van 25 juni 2007
met kenmerk 07/20817

Inzake:

met IND-kenmerk 0305.05.0007
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. I.M. Zuidhoek
advocaat te Groningen

Procesvertegenwoordiging
Zwolle
Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

mw. mr. F.W.A. Croonen
098-888 6851

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 25 juni 2007, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk Awb 07/20817 (*productie 1*), in welke zaak de voorzieningenrechter het beroep tegen de beschikking van 18 mei 2007 gegrond heeft verklaard. Deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 5 mei 2003 heeft verweerder een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw) ingediend.
- 2.2 Bij uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 22 september 2006 (Awb 06/17064), is de afwijzing van die aanvraag in rechte onaantastbaar geworden.
- 2.3 Op 11 mei 2007 heeft verweerder een opvolgende aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw ingediend.
- 2.4 Bij besluit van 18 mei 2007 heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen.
- 2.5 Bij thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

- 3.1 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.10 en 2.11 op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

"Nu er sprake is van een relevante wijziging van het recht is het beginsel dat de rechter niet opnieuw over dezelfde zaak oordeelt in zoverre het gaat om feiten waarmee het gewijzigde recht wordt ingeroepen, niet aan de orde. Derhalve dient het onderzoek niet te worden beperkt tot de vraag of sprake is van nieuwe feiten of veranderde omstandigheden."

en

"Gelet op het voorgaande heeft verweerder de onderhavige aanvraag ten onrechte met toepassing van artikel 4:6, tweede lid Awb, afgewezen. Dit berekent dat de bestreden beschikking berust op een onjuiste wettelijke grondslag en dient te worden vernietigd wegens strijd met het bepaalde in de artikelen 3:46 en 4:6 Awb."

Grief 2

- 3.2 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.15 en 2.16 op pagina's 5 en 6 van de bestreden uitspraak:

"De voorzieningenrechter stelt vast dat het in casu gaat om een verblijfsvergunning asiel, waarvan de inhoudelijke beoordeling is neergelegd in hoofdstuk C1 van de Vc 2000. Weliswaar is het van overeenkomstige toepassing verklaarde beleid terzake van reguliere verblijfsvergunningen, zoals dit is neergelegd in hoofdstuk B1/2.2.4 van de VC 2000, bepaald dat een aanvaard transactieaanbod terzake van een misdrijf als contra-indicatie kan worden tegengeworpen, doch dit laat onverlet dat in hoofdstuk C1/5.13.2 van de Vc 2000 ten aanzien van verblijfsvergunningen asiel uitdrukkelijk is vermeld dat uitsluitend veroordelingen wegens misdrijven worden tegengeworpen. De voorzieningenrechter begrijpt verweerders beleid inzake verblijfsvergunningen asiel aldus dat het reguliere beleid van overeenkomstige toepassing is, met dien verstande dat daarop expliciet een uitzondering is gemaakt, inhoudende dat in het geval van een misdrijf slechts een veroordeling wordt tegengeworpen. Derhalve voorziet verweerders beleid ten aanzien van verblijfsvergunningen asiel, anders dan het reguliere beleid, niet in het als contra-indicatie tegenwerpen van een aanvaard transactieaanbod."

en

"Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat verweerder zijn beleid onjuist toepast indien verzoeker vanwege een aanvaard transactieaanbod ter zake van een misdrijf niet in aanmerking wordt gebracht voor een verblijfsvergunning asiel, zoals bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d van de Vw 2000. Blijkens de uitspraak van de rechtbank van 23 februari 2006, AWB 05/10170, gepubliceerd op rechtspraak.nl onder verwijzingsnummer LJN: AV2887 is deze uitleg ter zitting in dat geding ook door verweerder erkend."

- 3.3 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 2.10, 2.11, 2.15, 2.16 op pagina 4, 5 en 6 van de uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grieven

Ad grief 1

- 4.1 Zoals uw Afdeling eerder heeft overwogen moet de rechter, geleid op het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk niet meermalen wordt geoordeeld over eenzelfde zaak (ne bis in idem), dat voor de bestuursrecht-spraak in vreemdelingenzaken nadere invulling vindt in artikel 8:1 van de Awb, gelezen in samenhang met artikel 69 Vw, ter bepaling van de omvang van de door hem te verrichten beoordeling in geval van een afwijzend besluit op een herhaalde aanvraag direct treden in de vraag of aan die aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit

konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

Zie:

- *AbRS*, 4 april 2003, in zaak no. 200206882/1, *AB* 2003, 315

Ingevolge artikel 83, eerste lid, Vw houdt de rechtbank bij het beoordelen van het beroep rekening met feiten en omstandigheden, die na het nemen van het bestreden besluit zijn opgekomen. Blijkens de geschiedenis van de totstandkoming van laatst vermelde bepaling - Kamerstukken II 1998-1999, 26 732, nr. 3, p. 78-80 - is de bedoeling ervan herhaalde aanvragen te voorkomen in geval van nova tussen de bestreden beschikking en de uitspraak. Dit brengt met zich dat de vraag of sprake is van feiten en omstandigheden, als in die bepalingen bedoeld, dient te worden beantwoord aan de hand van dezelfde criteria als die welke gelden bij de toepassing van voormeld artikel 4:6, eerste lid, van de Awb.

Zie

- *AbRS* 3 augustus 2001, in zaak no. 200103175/1, *JV* 2001/258

Verder heeft uw Afdeling al eerder overwogen dat ook in het geval van een herhaalde aanvraag ruimte bestaat om toepassing te geven aan artikel 83 Vw.

Zie:

- *AbRS* 26 mei 2003, in zaak no. 200301261/1, *JV* 2003/321

- *AbRS* 4 maart 2005, in zaak no. 200409530/1, *JV* 2005/162

- 4.2 Het besluit van 18 mei 2007 is genomen op een opvolgende aanvraag.
- 4.3 Uw Afdeling heeft meermalen overwogen en verduidelijkt dat blijkens de geschiedenis van de totstandkoming van artikel 4:6 Awb (Memorie van Toelichting, Kamerstukken II 1988-1989, 21 221, nr. 3, p. 93-94) die bepaling niet ziet op de situatie dat het recht wordt gewijzigd. Indien het voor de aanvraag relevante recht wordt gewijzigd, kan ook zonder dat sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden een nieuwe aanvraag worden ingediend, die op grond van de dan geldende bepalingen wordt beoordeeld. Hieruit vloeit voort dat een aanvraag waarin een beroep wordt gedaan op wijziging van het recht sinds de beslissing op een eerdere soortgelijke aanvraag, geen herhaalde aanvraag is in de zin van artikel 1, aanhef en onder f, Vw.

Zie:

- *AbRS* 12 maart 2007, in zaak no. 200607522/1, *JV* 2007/214

- 4.4 Gelet op het voorgaande, had de voorzieningenrechter allereerst moeten onderkennen dat, indien na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbare beslissing wordt genomen, voorhands moet worden aangenomen dat het in die uitspraak uiteengezette beoordelingskader in de weg staat aan een rechterlijke toetsing van dat besluit, als ware het een eerste afwijzing.

Zie ook:

- AbRS, 13 juli 2006, in zaak no. 200506456/1, JV 2006/397

De voorzieningenrechter heeft naar het oordeel van de Staatssecretaris miskend dat ten tijde van het in beroep bestreden besluit niet (reeds) sprake was van ander recht, dan ten tijde van het eerdere besluit waarbij de eerdere aanvraag van verweerder werd afgewezen. In dit kader zij gewezen op de omstandigheid dat verweerder aan zijn aanvraag van 11 mei 2007 ten grondslag heeft gelegd (voor zover thans van belang) dat de situatie in Irak is verslechterd. Tevens heeft hij zich beroepen op het feit dat de Staatssecretaris in verband daarmee bij brief van 2 april 2007 aan de Voorzitter van de Tweede Kamer te kennen heeft gegeven voornemens te zijn een beleid van categoriale bescherming te gaan voeren voor Irakezen afkomstig uit Centraal-Irak. De voorzieningenrechter lijkt evenwel terecht ingevolge artikel 83, eerste lid, Vw, bij de beoordeling van het beroep rekening te hebben gehouden met het feit dat de Staatssecretaris op grond van voorgaande feiten en na het nemen van het bestreden besluit daadwerkelijk heeft besloten om, overigens met terugwerkende kracht, een beleid van categoriale bescherming in te voeren voor Irakezen afkomstig uit Centraal-Irak.

- 4.5 Ingevolge het hier bedoelde beleid, zoals neergelegd in hoofdstuk C24/[11] "Het asielbeleid ten aanzien van Irak", van de Vreemdelingen-circulaire 2000 (Vc)¹ komen asielzoekers uit Centraal-Irak in aanmerking voor categoriale bescherming. Betreffend beleid strekt slechts tot een wijziging van het recht voor vreemdelingen van Iraakse nationaliteit die binnen de reikwijdte daarvan vallen, derhalve, blijkens artikel 1, voor hen die de Iraakse nationaliteit hebben én afkomstig zijn uit Centraal-Irak. Nu niet in geschil is dat verweerder de Iraakse nationaliteit heeft en geboren is in Centraal-Irak, is met het Besluit van 21 mei 2007 ten aanzien van hem dan ook sprake van een relevante wijziging van het recht. Evenwel, blijkens artikel 5 van voornoemd besluit vormt het bestaan van een contra-indicatie een afwijzingsgrond voor verlening van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw.
- 4.6 De voorzieningenrechter heeft vervolgens miskend dat ten tijde van het reeds in rechte vaststaande besluit van 6 maart 2006, op de aanvraag van verweerder tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 Vw van 5 mei 2003, eveneens een beleid van categoriale bescherming voor asielzoekers uit Centraal-Irak gold². Van belang is in dit kader dat verweerder ook binnen de reikwijdte van dat beleid viel. Destijds stond het bestaan van een contra-indicatie aan het verlenen van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw aan verweerder in de weg. Nu ook onder het huidige beleid het bestaan van een contra-indicatie een afwijzingsgrond voor verlening van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw vormt, heeft de voorzieningenrechter ten onrechte niet onderzocht of thans sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden in dat opzicht en komt de bestreden uitspraak reeds hierom voor vernietiging in aanmerking. Zoals de Staatssecretaris in zijn besluit van 18 mei 2007 en tevens in zijn brief van 6 juni 2007 aan de voorzieningenrechter uiteen heeft gezet is geen sprake van nieuwe feiten en/of omstandigheden ten aanzien van de

¹ Wijziging Vreemdelingen-circulaire 2000 (WBV) 2007/09 van 21 mei 2007, gepubliceerd in de Staatscourant op 29 mei 2007

² Ingesteld bij Wijziging Vreemdelingen-circulaire 2000 (WBV) 2004/44 van 13 juli 2004, vervallen met ingang inwerkingtreding van WBV 2006/10 van 14 februari 2006

vraag of in het geval van verweerder het bestaan van een contra-indicatie er aan in de weg staat dat hij aan het Besluit aanspraak op verlening van een verblijfsvergunning kan ontlenen. Ingevolge vaste jurisprudentie van uw Afdeling kan buiten de aanwending van ingevolge de wet openstaande rechtsmiddelen eenzelfde geschil niet ten tweede male aan de rechter worden voorgelegd. In aanmerking genomen dat verweerder geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden heeft aangevoerd die een hernieuwde rechterlijke beoordeling van het geschil rechtvaardigen, heeft de rechtbank het beroep van verweerder tegen het besluit van 18 mei 2007 naar het oordeel van de Staatssecretaris ten onrechte niet ongegrond verklaard. De bestreden uitspraak dient dan ook te worden vernietigd.

Zie ook:

- AbRS 4 april 2003, in zaak no. 200206882/1, AB 2003, 315

- AbRS 2 juni 2005, in zaak no. 200410529/1, JV 2005/291

Ad grief 2

- 4.7. Ingevolge artikel 5 van het beleid, zoals neergelegd in hoofdstuk C24/(11) dat met terugwerkende kracht tot 2 april 2007 in werking is getreden, vormt het bestaan van een contra-indicatie een afwijzingsgrond voor verlening van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, onder d, Vw. Ingevolge C1/3.11.2 van de Vc is bij de beslissing omtrent verlening van een verblijfsvergunning het beleid, zoals omschreven in B1/2.2.4 Vc¹, van overeenkomstige toepassing voor zover dit geen strijd oplevert met verdragsverplichtingen. In dit kader is van belang dat verweerder zijn aanvraag heeft beperkt tot een aanspraak op een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw. In rechtsoverweging 2.13 van de aangevallen uitspraak citeert de voorzieningenrechter de, in het voorgaande aangehaalde, relevante bepalingen uit het toepasselijke beleid. In rechtsoverweging 2.14 stelt de voorzieningenrechter voorts dit beleid niet kennelijk onredelijk en evenmin in strijd met de wettelijke voorschriften te achten. Met hetgeen de voorzieningenrechter in de aangevallen rechtsoverwegingen 2.15 en 2.16 stelt, miskent zij echter dat reeds in rechte vast is komen te staan dat het door verweerder aanvaarde transactieaanbod een contra-indicatie in de hier bedoelde zin betreft, en aldus aan verblijfsaanvaarding op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw in de weg kan staan.
- 4.8. Nu geen sprake is van een beleidswijziging op dit punt ten opzichte van het reeds in rechte vaststaande besluit en de voorzieningenrechter zulks ook niet heeft gesteld, noch op een andere, kenbare wijze heeft geconcludeerd, is zij ten onrechte tot de conclusie gekomen dat de Staatssecretaris zijn beleid onjuist heeft toegepast. Nog afgezien van het feit dat zulks door verweerder ook niet is gesteld, heeft de voorzieningenrechter ook in dit opzicht miskend dat verweerder geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden heeft aangevoerd die een hernieuwde rechterlijke beoordeling van het geschil rechtvaardigen.
- 4.9. Ook hierom komt de uitspraak voor vernietiging in aanmerking.

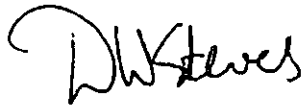
¹

Thans: B1/4.4.1. Vc

5. Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 18 mei 2007 ingestelde beroep.

Zwolle, 2 juli 2007

Gemachtigde

D.W. Stevens, senior procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 886 6489
telefax 038 460 9152*